

Samvittighedsfuldhed og Paaseenhed, som man kan have med Hensyn til en saadan enkelt Mand. Jeg troer ikke, at det let vil kunne nægtes, at det er en overordentlig stor yderligere Betryggelse, naar man har en saadan Mand med ved Forretningerne. Der er tilige idag anført, hvad jeg maaskee ikke tidligere har fremhævet, at det jo ganske vist ogsaa kan være vanskeligt nok at finde saadanne Taxationsmænd, at man altid uden Betænkelse og uden at miste væsentlige Fordele vil kunne overlade dem selv at føre Forretningen i Pennen; det er i alle Tilfælde et Hverv mere, der lægges paa disse Mænds Skuldre, som ikke var tilfaldet ved Lovforslaget. Jeg tillader mig at troe, hvad jeg egentlig heller ikke har hørt modsigge fra den ærede Ordførers Side, at det, der var tilfaldt ved Formandsinstitutionen, virkelig var en Fordeel, naar den kunde opnaaes paa rimelige Betingelser. Jeg skal nu vende mig til de Indvendinger, der ere anførte mod Formandsinstitutionen, og skal jeg allerede her forudstikke, at jeg uægtelig ikke er bleven overbevist ved, hvad der i saa Henseende er bleven anført. Der er saaledes anført, at det vilde være meget vanskeligt at finde en Mand, der var i Besiddelse af tilstrækkelig Dygtighed til at udføre dette Hverv. Dette Punkt er allerede med megen Varme imodegaaet af to af de ærede foregaaende Talere. Jeg skal hertil føie, at heller ikke jeg kan dele denne Anskuelse, og jeg skal kun tillade mig at henvise til de forskjellige efter min Anskuelse langt vanskelige Hverv, der tidligere have været og tildeels endnu ere overdragne Mænd i lignende Stillinger som dem, der her maae antages at vilde blive Tale om. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise til Hverv-afløsningscommissionerne og Commissionerne til Afløsning af Smaaredsel etc. Jeg troer, at de Mænd, der have forestaaet disse Commissioner, have havt et langt vanskeligt og besværligt Hverv, et Hverv, der udkræver en langt betydeligt Forretningsdygtighed. Den ærede Ordfører anførte dernæst, at dette Forslag om at medtage en Formand til de vigtigere Forretninger paa den ene Side vilde medføre en forøget Beføstning for de Laan-

føgende og paa den anden Side Tab for Statskassen af visse Sportler, og det forekommer mig, som om den ærede Ordfører vilde betragte dette som tvende særskilte Ulemper, medens jeg ikke skjønner rettere end, at i sidstnævnte Henseende maa Tabet for Statskassen opveies af den Fordeel, Publicum vinder. — Det er jo paa dette Princip, enhver Begjæring om en Reform i Sportellovgivningen egentlig grunder sig; Begjæringerne gaae jo allesammen ud paa Reductioner af Sportler, som man finder uhensigtsmæssige, og det er jo klart, at naar saadanne Begjæringes tages til Følge, vil de medføre Tab for Statskassen; men man beroliger sig paa den anden Side med, at det vil være til Fordeel for Publicum. Jeg troer virkelig, at disse to Ting maae man lade gaae lige op mod hinanden. Forsaavidt der har været Spørgsmaal om, hvorvidt een Formand kunde overkomme alle Forretninger i et Aar, kan jeg efter den Erfaring, jeg har kunnet indhente, fremdeles ikke troe Andet, end at dette maatte kunne lade sig gjøre, men det er jo en Selvfølge, at hvis det høie Thing skulde have en anden Mening i saa Henseende vilde man til tredie Behandling kunne faae indsat et Forslag om, at det under visse Omstændigheder kunde være tilladt at dele Amtet i to, høist tre Kredse. Jeg troer dog ikke, at det paa nogen Maade kan blive nødvendigt at gaae saa vidt. Den ærede Ordfører anførte fremdeles, at de vil være tre Taxationsmænd ved nogle Forretninger og kun to ved andre, og han syntes at mene, at det maaskee kunde være de vanskeligste Forretninger, hvor der kun kom to. Deri kan jeg ikke være enig. Jeg skal i saa Henseende henholde mig til, hvad der er blevet anført af den ærede 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Nvistgaard), om at det dog i Reglen maa antages at være lettere at vurdere de mindre Giendomme, der hyppigere ere Gjenstand for Handel og Wandel, og hvis Handelspris derfor maa antages at være mere almindelig bekendt. Der kunde imidlertid fra mit Standpunkt i og for sig ikke være Noget at indvende imod, at Formanden deeltager i alle Forretninger. Derved vilde man ganske vist suarere komme i den Nød-